

rhapsodie van Peter van Anrooy.

Het peil van Symphonia liet toe, dat orkestleden regelmatig als solist optraden tijdens de concerten. Al in zijn eerste concert kon Louis Stotijn de concertino-partijen van het Concerto grosso nr. 7 van Händel met een gerust geweten in handen leggen van voorzitter J.H.E. de Vries en penningmeester W. Jansse (violen), O.G. van Vreeswijk (cello) en K. van der Pols (clavecimbel). Jenny de Vries, dochter van de voorzitter, speelde tijdens datzelfde concert de Fantasie op. 31 voor hobo en orkest van Vincent d'Indy. Fr. Pot treffen we in 1958 aan als solist in het Fluitconcert KV 313 van Mozart. Een jaar later speelt Wim Roerade het Hoornconcert KV 495, eveneens van Mozart. Het is ondoenlijk, alle namen van solerende orkestleden op te sommen, doch zij traden uit alle geledingen van het orkest naar voren en leverden zonder uitzondering prestaties van muzikaal niveau waarop het orkest trots kan zijn.

In de tien jaar van zijn dirigentschap van Symphonia leidde Louis Stotijn 23 concerten waarin ook weer regelmatig werk van Nederlandse componisten, zowel uit het verleden als van eigen tijd, te beluisteren viel.

Componisten als Pieter Hellendaal, Alphons Diepenbrock, Henk Badings, Oscar van Hemel, Joseph Jongen, Julius Röntgen, Wim Franken, P. Wefers Bettink, Hendrik Andriessen, Herman Strategier, Jan Masséus (de Rotterdamse componist van wie Symphonia in 1961 de wereldpremière gaf van Cassazione op.33 en in 1966 het Concerto per due flauti ed orchestra uitvoerde), Jan Koetsier, Johan Wagenaar, Hugo Godron, Léon Orthel en Lex van Delden sieren de concerten van Louis Stotijn en Henk Briër, de dirigent die in 1966 de leiding van het orkest overnam en het voor het eerst leidde op 24 januari van dat jaar in de Rivierahal.

In datzelfde jaar werd – op 18 mei – Rotterdams gloednieuwe Concert- en Congresgebouw de Doelen geopend. En daarmee kwam Symphonia voor een ernstig dilemma te staan: doorgaan in de Rivierahal of de activiteiten verplaatsen naar de zoveel duurdere Doelen?

Het is hier de plaats om iets over die concerten in de Rivierahal van Diergaarde Blijdorp te zeggen. Hoewel de vogeltjes soms meetjilpten en men ook de olifanten wel eens hoorde, was het toch een zeer geschikte zaal voor Symphonia. De akoestiek viel niet tegen en wat voor de charitatieve concerten erg belangrijk was: de ruimten boden alle gelegenheden voor de tombola, de verkoop-